

Молодий Комуніст

пролетарі всіх країн, єднайтеся!

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання XVIII

№ 35 (2295)

ВІВТОРОК

22

БЕРЕЗНЯ

1977 РОКУ

Ціна 2 коп.

Газета виходить
з 1939 року.

НА ХВІ З'ІЗДІ ПРОФСПІЛОК СРСР

МОСКВА. 21 березня в Кремльському палаці з'їзд почав роботу XVI з'їзд профспілок СРСР — найбільш масової громадської організації, яка налічує в своїх рядах більш як 113 мільйонів чоловік.

У привітанні Центрального Комітету КПРС з'їздові профспілок відзначається, що партія високо цінить діяльність радянських профспілок, їх вклад у справу комуністичного будівництва. ЦК КПРС побажав делегатам великих успіхів у роботі і висловив тверду впевненість у тому, що профспілки спілки доклали всіх зусиль для успішного виконання величезних завдань, поставлених XXV з'їздом КПРС.

Бурхливими, довго не стихаючими оплесками зустріли присутні товаришів Л. І. Брежнєва, Ю. В. Андропова, В. В. Гришніна, А. А. Громико, А. П. Киріленка, О. М. Косигіна, Ф. Д. Кулакова, Д. Ф. Устинова, П. Н. Деміченка, Б. М. Попомарьова, М. С. Соломенцева, І. В. Канітінова, В. І. Долгих, К. Ф. Катвишева, М. В. Зимишніна, К. У. Черненко, Я. П. Рябова.

Одноставно було обрано почесну президію у складі Політбюро ЦК КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Л. І. Брежнєвим.

Бурхливою, довго не стихаючою овацією зустріли делегати і гості Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Леоніда Ілліча Брежнєва, який виступив з промовою.

Наприкінці своєї промови товариш Л. І. Брежнєв оголосив Указ Президії Верховної Ради СРСР про нагородження профспілкових спілок СРСР орденом Жовтневої Революції — за великі заслуги в революційному русі і Великій Жовтневій соціалістичній революції, в розв'язанні завдань господарського і культурного будівництва, активну участь у комуністичному вихованні трудящих. Товариш Л. І. Брежнєв прикріпив орден до прапора ВЦРПС.

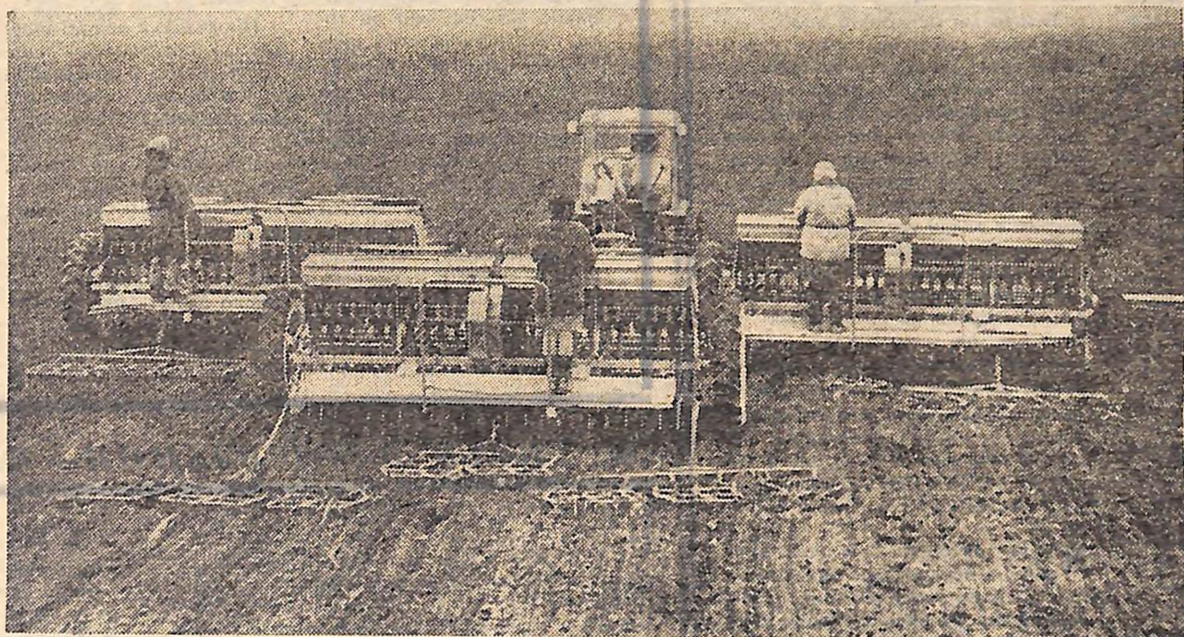
Генеральний секретар ЦК КПРС передав президії з'їзду привітання Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу XVI з'їздові профспілкових спілок СРСР.

Від імені делегатів з'їзду, від імені всіх членів радянських профспілок голова ВЦРПС О. І. Шибанов дякував Центральному Комітету КПРС, його Політбюро, Президії Верховної Ради СРСР, особисто товаришеві Леоніду Іллічу Брежнєву за високу оцінку роботи профспілкових спілок.

Потім з'їзд почав обговорення першого пункту порядку денного. Із звітним про роботу ВЦРПС і завдання профспілкових спілок

МОЛОДИЙ СІВАЧУ! ВІДМІННА НИВА—ТВОЯ ЧЕСТЬ!

Урожай!

НА ПОЛЯХ — ПОСІВНІ АГРЕГАТИ.

ВЕСНА ДИКТУЄ ТЕМПИ

Як повідомило ЦСУ СРСР, на початок березня в цілому по країні підготовлено до весни 88 процентів тракторів. Багато областей Російської Федерації, України, республік Середньої Азії, Казахстану завершили підготовку причіпної ґрунтообробної техніки. В цілому по країні плугів і культиваторів відремонтовано 93 проценти. Готовий до роботи 91 процент тракторних сіялок, у тому числі 90 процентів кукурудзяних. Відремонтовано майже дев'ять десятих картоплесаджалок.

Із загальної кількості перевіреного на посівні якості насіння ярих зернових і зернобобових культур (без кукурудзи) віднесено до першого і другого класів посівного стандарту 77 процентів.

(Кор ТАРС).

ТИ НА ЗЕМЛІ—ГОСПОДАР ВІТАЮ ВАС, ЛЕЛЕКИ...

А серце так починається
з хліба,
з малого окрайця
од бурштинового кружала.
Забарвлена правда
в конкретний —
у колосковий — колір,
у колір ранковий
першої барикади,
у колір землі...

(Борис НЕЧЕРДА).

НАШУ Липняжку пізнаєш здалеку. Обіч містка через річку при в'їзді в село — чумацька криниця. Над нею біла акація з лелечим гніздом. Чорно-білі лелеки, майстерно витесані з дерева невідомим майстром, звідси, зі шляху, здаються живими. І лелеки, і акацію вважають липнякці символом свого села. Колись, як іще рясніла Липняжка солом'яними стріхами, майже на кожній хаті гніздилися лелеки. Тепер хати вкриті черепицею, шифером та цинком, і ці птахи рідко в'ють у нас гнізда. Акації ростуть і нині, огортаючи Липняжку на межі весни і літа пахучим цвітом.

А двадцять восьмого червня 1922 року акація в Липняжці вже відцвіла. Натомість червоніли в

садках вишні, врунилось на селянських наділах жито і розкошували край доріг липи.

Двадцять восьмого червня 1922 року голова Липнязького комітету незалежних селян Яків Адамович Волосик повертався з районної наради. Радів щедротам майбутнього ужитку, і тому, що зумів таки згуртувати в тзів вісімнадцяти бідняцьких господарств, і тому, що селяни романтично назвали сесю першу комуну — «Зоря нового життя». А ще думав тої зоряної ночі про двоповерховий млин, котрий почали будувати, про дві пари очей у вдовиній хаті, яким не плакати від наймитування у куркулів, а книги читати треба...

Тоді справжні лелеки гніздилися над чумацькою криницею. І коли

куркульські чорні руки махнули сокирою над головою більшовика, птахи злякано знялись у ніч, щоб уранці кинути з висоти липнякціям у серце сумну звістку...

Яків Волосик прийшов до нас як двадцятип'ятирічний із далекого Петрограда. Моряк-балтєць, учасник штурму Зимового палацу, — йому замало було здійснити революцію у своїй вітчизні, а хотілося звершити її на всій планеті, — він був першим комуністом у Липняжці. Завше в білій сорочці, з-під розстебнутого комірка якої синів матроський тільки, він залишався в нашій пам'яті усміхненим, нестримно енергійним, напрочуд життєвим. Може, через ту заповзатість, з якою встановлював владу Рад. Ту владу, задля котрої й загинув.

Якщо ви їхатимете шосейною дорогою на Київ через нашу Липняжку і почуєте тривожний сигнал

(Закінчення на 2-й стор.).

НА РАХУНКУ— КОЖНА ХВИЛИНА

Весну ювілейного року десятої п'ятирічки колектив комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Калініна, де бригадиром кавалер ордена Трудового Червоного Прапора Віктор Галушка, зустріває дружно, організовано. Ще на початку лютого вся техніка і сільськогосподарський інвентар були тут готові. Насіння підготували тільки першосортне, подбали і про двозмінну роботу. Словом, продумали все до найменших дрібниць.

Тому з самого початку посівної кампанії бригада взяла високі темпи. За

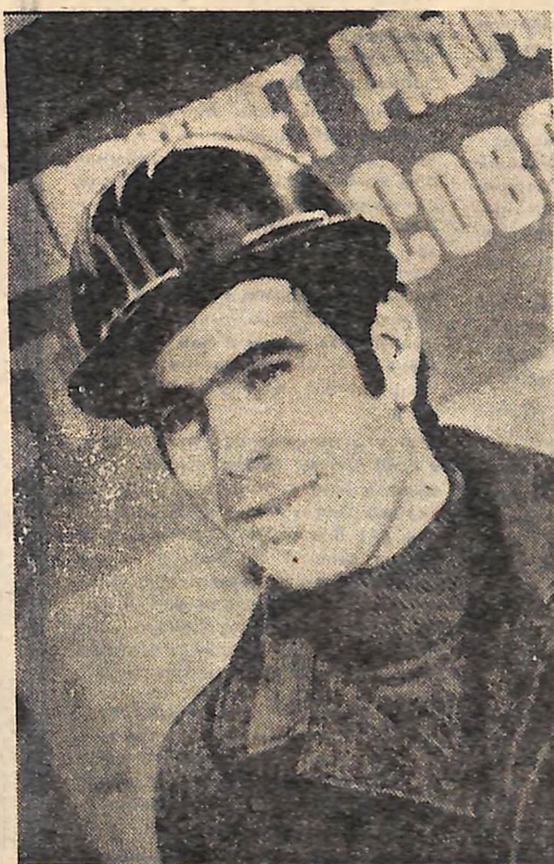
три дні закрила вологу і піджила озимі на площі 1700 гектарів. Швидко закультивувала і засіяла близько ста гектарів горохом у суміші з вівсом. Кипить робота на ланах. Перед у змагання ведуть комсомольці Микола Бородавка та Григорій Братченко. На сівбі ярих хлопці виконують по півтори норми щодня.

Кожна хвилина на особливому рахунку. Молоді хлібороби за неповних три дні засіяли 650 гектарів ярих, зорали 680 гектарів землі. Вони зобов'язалися в ювілейному році одержати на круг по 36 центнерів зернових з кожного гектара.

Є. ХАЛАБЕРДА,
керівник корпусу
«Молодого комуніста»
в Олександрійському районі.

ДМИТРО НІКОЛАЙЧУК — МОЛОДИЙ КОМУНІСТ, ВІН ПРАЦЮЄ АПАРАТНИКОМ КИШЕВО-КОМПРЕСОРНОГО ЦЕХУ ПОБУЗЬКОГО НІКЕЛЕВОГО ЗАВОДУ. ДМИТРО НОСІТЬ ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ «УДАРНИК КОМУНІСТИЧНОЇ ПРАЦІ». ВІН — АКТИВНИЙ УЧАСНИК ХУДОЖНЬОЇ САМОДІЯЛЬНОСТІ.

Фото Г. КОРОТКИХ.

Всі—
на комуністичний
суботник!

ПЛЮС ТРИ ТОННИ

Сімнадцять тонн олійної фарби, крім іншої продукції, випускає щодня кіровоградський завод «Хімпобут». А 16 квітня, в день Всесоюзного комуністичного суботника, колектив підприємства, зокрема, комсомольці й молодь, зобов'язався працювати високопродуктивно, використовуючи заощаджену сировину та матеріали, і виробити 20 тонн фарби.

Більш ніж п'яту частину цінної продукції заводи виготовляють із сировини, зекономленої з початку року.

М. КОРИННИЙ.

ВІТАЮ ВАС, ЛЕЛЕКИ...

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

автомобіля поблизу містка, де причаїлись дерев'яні лелеки, — не дивуйтеся. Не дивуйтеся і не рийтеся у правилах вуличного руху — то сигналять наші хлопці, вітаючи першого комуніста Липняжки і члена нашого колективу. Так, саме члена нашого колективу, бо під час Всесоюзних комсомольських зборів ми вирішили виставити до комсомольсько-молодіжного колективу шоферів автопарку колгоспу імені Карла Маркса Якова Адамовича Волосика.

Н АС у колективі двадцять два водії. Річний план ми зобов'язалися виконати до 7 листопада: виробити 2 мільйони тонна-кілометрів, зекономити 3 тисячі кілограмів пального, 6520 карбованців, передбачених на ремонт автомашин.

На рахунок Якова Волосика виробимо 64 520 тонна-кілометрів і зекономимо 200 кілограмів пального. Ідучи до ювілею, ми будемо боротися за звання колективу імені 60-річчя Жовтня. А кращий екіпаж, який вийде переможцем у цьому змаганні, здобуде право називатися екіпажем імені Якова Волосика.

Наш колектив — молоді сучасні хлопці. Ми ж із Василем Горбенком та Петром Тарасенком — однокласники. Разом училися в автошколі, разом працюємо. Василь — почесний батько мого сина Юрасика.

Петро Тарасенко утримує нині перше місце у змаганні серед наших водіїв. У його кабіні — на кумачевому фоні — світлі великі очі, каштановий чуб, матроські хвастки вусики, міцно стиснуті уста. Це — перехідний червоний вимпел із портретом Якова Волосика. Поки що він у Петра. Та, підбиваючи підсумки змагання, я помічаю, що наступає на п'яти мого однокласникові Миколі Торо-вигу. Він торік тільки повернувся з армії, та завзятому нікому не поступається. Вже за підсумками минулого року його нагородили почесною грамотою комітету комсомолу колгоспу та іменним гдинником.

Ми всі родом із Липняжки. Наш завідувач гаражем Антон Григорович Панченко теж закінчив нашу школу, працював, як і ми, водієм.

Минулого року шістнадцять випускників Липняжкої школи пішли в сільськогосподарське виробництво. Четверо з них — Сашко Брюховецький, Юрко Чумаченко, Валерій Липкан, Анатолій Дарабан — щойно закінчили курси водіїв.

Анатолій Дарабан працюватиме поруч свого брата Івана, який приїшов в автогараж після школи тільки чотири роки тому і вже став ударником комуністичної праці, передовим водієм господарства.

Зростають у своїй професійній майстерності наші хлопці. Швидко зростають. Мабуть, тому, що працюють поруч батьків-наставників.

Щасливий батько, який дочекається на своєму робочому місці сина. Дочекається, щоб узняв той кермо зі стомлених рук, щоб після роботи, поклавши мозолясту руку на плече, сказав серйозно і значуще:

— А відстаєш, батю...

Так, як дочекався свого сина Григорій Дем'янович Прудкун. Він ветеран праці і Великої Вітчизняної війни, а для нас просто Миколін батько, наш «бать», бо наш наставник. Він навіть і зовні схожий на наставника, такий кремезний, широкоплечий, такий суворий і нетерпимий до будь-якого зла.

А все-таки приємно працювати поруч старших. Ніби вчора здіймали ми з Миколою Прудкуном куря на вулицях Липняжки, над усім задривши Григорію Дем'яновичу, котрий вечорами йшов додому зморений і гордий працею.

А сьогодні ми йдемо з роботи поруч нього.

Заперечте мені: мовляв, просто хороше бути дорослим. Ні, не просто дорослим, хороше стати поруч того, кого мав у дитинстві за ідеал, відчувати себе господарем колгоспу, яким я вважав досі свого батька, тракториста; яким Іван та Анатолій Дарабани вважали свою матір, доярку. Відчувати себе господарем, бо «серце таки починається з хліба»...

Тим-то ми не просто водії, ми господарі свого колгоспу, свого села, своєї землі. Тим-то працюємо без капітальних ремонтів машин, економимо тисячі кілограмів пального. Тим-то влітку косили косами (о щасливе відчуття косаря!) дикоростучі трави на корм худобі. І добре косили — по 400 кілограмів здали господарству.

Ми — господарі. Тому вирішили кожен відпрацювати на собі одну добу. Тому обладнали об'їзди автопарку спортивний майданчик та аэтоклас. Ми — господарі. Тому так часто зустрічаємося з піонерським загonom імені Якова Волосика, допомагаємо школярам об'їждувати класи, виконувати домашні завдання. Знаємо, що й від нас залежить те, хто стане поруч нас, посивілих, через десятки років...

М И — господарі. Тож цими днями не приховували хвилювання і радості, коли нашою колгоспів на урочистих зборах вручили перехідний Червоний прапор ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ, якого він удостоївся за перемогу у Всесоюзному соціалістичному змаганні 1976 року.

Здається, я розповів про всіх наших хлопців, своїх однокласників. З Іваном (я не буду називати його прізвища) ми теж училися в одній школі. І теж разом пропадали біля залізнички в польовому таборі, збивали росу на живих покосах. Іван у селі не залишався. Після армії подався до міста: оббивав людям двері дерматиним. Приїздив Іван до батьків у Липняжку в елегантному костюмі, байдуже (так здається) минав тракторну бригаду, трохи погордиво розмовляв з ровесниками і навіть морщив носа від наших пропахлих бензином та мастилом курток. Але я один знаю, чого варта оця вдавана Іванова байдужість і зверхність. Бо після кожної такої поїздки Іван до ранку сидить у своїй комфортабельній квартирі за пляшкою горілки, гримас кулачком по столу полірованого імпортного гарнітуру і лас свою дружину Зіну. І невтямки їй, Зіні, що то не борщ винен, а просто бунтує в Іванові хліборобська сила, бунтує душа, звикла до степових просторів, бунтує руки, котрим не манюти гвіздочки забивати — орати землю...

Мені жаль Івана. Жаль, бо сам аважав себе щасливим. І я, і всі наші хлопці. Ми не осоромили пам'яті балтійського моряка, який, полишивши трюмари, втрини, впорядковані сквери, приїхав до нашої солом'яної Липняжки, аби проголосити нас господарями своєї землі. Загинув, аби могли ми усміхатися сонцю, цілувати пахучі дівочі уста, плакати над сонетами Петрарки, возити вантажі в різні кінці району, як у різні кінці планети.

«Не осоромлю пам'яті!», — даю я собі клятву, проїжджаючи повз обеліск Якову Волосикю. Що то значить для мене — не осоромити пам'яті? Взагалі пам'ятати? Схилятися в зажері? Ні, просто міцно тримати в руках кермо своєї автомашини, продовжуючи далі, у вічність, оту дорогу від нашого містка через Сухий Ташлик, яку почав для нас завзятий моряк-балтійець...

М. НИЗЬОК,

шофер, групкомсорг комсомольсько-молодіжного колективу автопарку колгоспу імені Карла Маркса Добровеличківського району.

НА XVI З'їзді ПРОФСПІЛОК СРСР

(Закінчення).

Поч. на 1-й стор.).
СРСР у своїй рішучості ХХV з'їзду КПРС виступив голо-
лова ВІСРПС О. І. Цин-
баєв.

ХХV з'їзд профспілок підкреслює доповідь, зібрався в знаменний час. У цьому році минає 60-я річниця першої в світі перемоги соціалістичної революції. Радянський народ під керівництвом Комуністичної партії втілює в життя намічені ХХV з'їздом КПРС величезні плани комуністичного будівництва. У відповідь на звернення партії зробити десятиріччю п'ятиріччю ефективності і якості радянські профспілки вживають усіх заходів до того, щоб цей заклик успішно втілювався в життя.

Промовець докладно розповів про діяльність профспілкових організацій на виробництві, відзначив їх важливу роль у підвищенні творчої активності трудящих, боротьбі з трудовими колективами за підвищення якості продукції, бережливе ставлення до народного добра. Говорячи про роль профспілкових організацій на селі, про-

мовець підкреслює, що вони покладають активну енергію успішному здійсненню аграрної політики партії, добивається більш повного використання сільськогосподарських засобів виробництва і соціальних підзем для збільшення виробництва продуктів сільськогосподарства.

Велике місце в доповіді зайняли питання соціалістичного змагання, яке набуло справді всенародного характеру. В змаганні сьогодні беруть участь 97,5 мільйона чоловік — це на 22,8 мільйона більше, ніж у 1972 році. Кількість учасників руху за комуністичне ставлення до праці досягло 57,8 мільйона чоловік.

Профспілки дедалі ширше використовують свої великі права і можливості для того, щоб забезпечити найактивнішу участь трудящих у розв'язанні корінних питань економіки, всього життя країни.

У центрі діяльності профспілок — інтереси трудової людини. Профспілкові організації постійно дбають про поліпшення житлових і побутових умов трудящих. При повсякденній допомозі і

підтримці партійних органів профспілки працюють над комуністичним вихованням мас.

Нині в радянських профспілках об'єднуються переважно весь робітничий клас, весь народний інтелектуальний, численні заводи сільських трудівників. Провідне місце в них належить 74-мільйонному робітничому класові. Величезну соціально-політичну значимість має даліше об'єднання у профспілку широких мас трудящих коопсів. У вересні минулого року ВЦРПС і ЦК профспілки працівників сільськогосподарського підприємств прийняли рішення про збільшення масовості профспілкових організацій у колгоспах. Тепер колгоспні профорганізації об'єднують 5,6 мільйона чоловік.

Промовець закликав лідерів Центрального Комітету КПРС, Політбюро на чолі з товаришем А. І. Брежнєвим у тому, що радянські профспілки з честю справляються з високими і відповідальними завданнями, які висунув ХХV з'їзд КПРС.

(ТАРС).

ВЗЯВ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ — ВИКОНАЙ!

БРИГАДА різальників металу Леоніда Артемюка з ковальсько-пресового цеху, формувальників Олександра Даниєнка з ливарного цеху сірого чавуну, верстатників Наталії Стойко з механоскладального цеху № 1, бригади Олексія Попова, Наталії Шалабоді, Галини Ступак... Перелік цей можна продовжити. Кожен місяць ударної вахти на честь 60-річного ювілею Радянської влади називає нових переможців соціалістичного змагання серед комсомольсько-моло-

дихів бригад. Чекаємо довго, очищаючи металеві виробні руками.

Якби тільки це, то ще півбідно. Коли ж боліти починаються лише наполовину, а на катоді утворюються нарости з цинку, тут ми без слюсарів-ремонтників нічого не вміємо. Приходять, розцінюють катоди, латають дірки у ваннах (їх ми робимо, миваючи деталі, що застрягають там). Добросовісні вони, слюсари, нічого не скажеш. Завжди часно допоможуть.

А з електриками ніяк не знайдемо спільної мови. Для того, щоб процес гальванування проходив нормально, потрібен високий струм. Вони його не забезпечують, як і температури в сушильних шафах.

На дільниці ніяк не можуть цусти в експлуатацію автоматичну лінію.

Вона вже давно стоїть несправно. Ми одного разу підрахували, що, працюючи на ній, могли б очисити

всього щонайменше півтора тонни деталей — більше і, головне, добитися високої

якості, бо ж за низької якості пас тепер недобрим словом згадують робітники складальних цехів. Могли б позмагатися за першість із кращими комсомольсько-молодіжними колективами заводу. Могли б перевірити свої сили.

Цех металевих виробів одержав нове устаткування, став давати більше продукції. Гальванізація дільниці неспроможна «переварити» її, не забезпечуючи якості. Тоді ми не дотримувалися технологічного режиму, закінчуємо процес раніше, ніж потрібно. Але зрозуміли: план — це закон. Партію деталей через усі оті незадовільні години. Але в цього часу не досить для доброї обробки деталей. Адже треба не зменшувати кількості.

Є у спорті такий термін: положення поза грою. Ми не дивимося на трудове суверенітет просто як на змагання за першість. Розуміємо його глибше. Адже тільки у змаганні зростають виробничі колективи, з відстаючих виходять у передові, шукають нових резервів, аби не бути гіршими від суспільства. Наша бригада спроможна показувати кращі результати, ніж сьогодні. Сподіваємося на підтримку адміністрації, раціоналізаторів. Можливо, допоможуть нам позбутися неперспективної ролі аутсайдерів. А ми зі свого боку, в борю не ліниємось. Бо ж бригада наша — комсомольсько-молодіжна.

В. МОРОЗОВА — бригадир, Г. НАДОЛІНЬСЬКА, Л. КАРМАЗІНА, В. СУХОТІНА — члени комсомольсько-молодіжної бригади гальванічної дільниці цеху металевих виробів заводу «Червона зірка».

М. Кіровоград.

НЕ НАЗИВАЙТЕ НАС НЕТЯМУЩИМИ

ЧОМУ КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНА БРИГАДА ГАЛЬВАНІЧНОЇ ДІЛЬНИЦІ ВІДСТАЮЧА? А ТОМУ...

ПОСАДИ СВОЄ ДЕРЕВО

Сивий дід садив яблунку, а внук дивувався:

— Навіщо, стареєтесь, дідуся, а вже померте, не встигнете скуштувати солодкого яблука.

— Не з'їм я — інші з'їдять. Мені спасибі скажуть, — відповів дідуся.

Сидір Артемович Ковбас у книзі «Від Путивля до Карпат» розповідає, як люди під час перерв між оранкою, сією, а в години тяжких випробувань — між боями, садили дерева на пустирях, озеленювали землю. Багато іменних дерев посаджено людьми на

території музею І. К. Карпенка-Карого на хуторі Надія, в Каневі біля могил Т. Г. Шевченка. Вони розрослися, стали могутніми, завжди нагадуючи про вічну людську пам'ять. Дерево, посажене на честь знаменної дати, на честь повононародженого, з приводу зустрічі друзів, закінчення школи...

З чого починається Батьківщина? З картки на букварі, з товаришів твоїх, із сім'яської дороги, з деревця, яке ти посадиш. Не гадай ж, настала весна: посади своє деревце!

А. СІСАРЕНКО,

член Товариства охорони природи.

с. Турія

Новоміргородського району.

СТІЛЕЦЬКИЙ спорт — найбільш масовий серед усіх військово-технічних видів спорту. Кульовою стрільбою на Кіровоградщині захоплюються тисячі юнаків і дівчат. Більшість із них не задовольняється складанням нормативів комплексу ГПО і навіть третього спортивного розряду.

Щоб переконалися в цьому, досить завітати до обласного стрілецько-спортивного клубу ДТСАФ. Тут щодня з ранку до вечора лунають постріли. Одна за одною виходять на вогневий рубіж команди або навчальні групи стрільців. Вільних місць на лінії вогню тут ніколи не буває. Розкрити «секрети» влучної стрільби, стати справжніми майстрами цікавого й мужнього виду спорту молоді допомагають штатні та громадські інструктори і тренери О. М. Алехна, В. П. Чернявський, М. А. Денисенко, О. М. Шилов, Г. В. Кобяков. Ці досвідчені вихователі вміло й наполегливо «вирощують» юних стрільців і дорослих, тренують членів збірних команд області, готують їх до відпові-

НА МІШЕНІ НЕ ЗАВЖДИ „РЕШЕТО“

● ШЕ РАЗ ПРО РОЗВИТОК СТІЛЕЦЬКОГО СПОРТУ В ОБЛАСТІ

дальних зустрічей з кращими спортсменами України. Саме тут, у стінах клубу ДТСАФ, можна зустрітися з найсильнішими стрільцями області, зокрема, з абсолютними чемпіонами 1976 року із стрільби з гвинтівки-диспетчером ШВЛП Василем Бородавас, випускником медичного училища Аллою Тиде.

Чемпіони із стрільби з пістолета — робітники-червонозівці Володимир Товстогай і Наталія Фіногенова. Переможці в юнацькій групі — Олександр Булкін, учень середньої школи № 11 м. Кіровограда, і Тамара Тиде, робітниця заводу друкарських машинок (гайнітків), Сергій Тимченко, учень середньої школи № 13, і Ольга Коренева, учениця машино-

будівного технікуму (пістолет).

У клубі можна побачити і сьогоднішній рівень майстерності провідних стрільців. І не на графіку чи якійсь таблиці, а на завичайних «робочих» мішенях. Є тут вітрина з назвою «Краща мішень». Біля неї, як біля сажіної газети, завжди людно. Красуються мішені, на яких чорні яблучка з «десятикою» світаються, мов решето. У Н. Фіногенової 290 з 300 можливих (МГ-4). На очко більше в мішені О. Близнюченка (РГ-4). Поруч — мішені юнаків. Добре попрацювали три Сашка. О. Капель з положення «стоячи» вибив 92 із 100 можливих (МГ-4). О. Тулиця з положення «лежачи» вибив 99 очок, а О. Булкін, стріляючи з коліна, всіма десятима кулями

влучив у «десятку». 93 очка в мішені Алли Тиде (стрільба стоячи).

Дивляться на цю «продукцію» високої якості члени клубу і гості, досвідчені стрільці і початківці, — і кожен радіє за успіхи своїх товаришів.

Так день у день працює цей навчально-спортивний заклад, який став методичним центром для названих колективів. Тільки торік у його стінах підготовлено двох майстрів спорту. Це — учень школи № 13 Ігор Кузьмін та учень будівельного технікуму Олександр Герих. Десять членів клубу подолали кандидатських рубіжів, а 16 стали першорозрядниками.

І цього року непогані перспективи. Впритул підійшов до заповітної норми майстра

Олександр Булкін, а О. Близнюченко вже взяв цей рубіж. Ось-ось стануть кандидатами в майстри сестри Алла і Тамара Тиде.

УРБОТИ працівників клубу не обмежуються лише вихованням членів клубу. Немало уваги вони приділяють «гостям», що організовано відвідують клуб, користуються його послугами. За два останні роки через тир пройшло понад десять тисяч юнаків і дівчат з первинних організацій ДТСАФ та інших колективів обласного центру. Не зменшилася наплив до тирів і нині. І це викликає не зовсім приємні роздуми. На перший погляд

(Закінчення на 4-й стор.).

планета

ЗА РІШЕННЯМ Генеральної Асамблеї ООН 21 березня відзначається в усьому світі як Міжнародний день боротьби за ліквідацію расової дискримінації. І в наші дні, у рік величезних досягнень науки, культури, освіти, боротьба проти нелюдської теорії і практики расизму — проти гноблення і дискримінації людей на національному, расовому ґрунті — лишається актуальним завданням.

Найбільш концентрований вираз расизму знаходиться у Південно-Африканській Республіці. Як і в гітлерівській Німеччині, расову дискримінацію в цій країні зведено в ранг державної політики. Система «роздільного проживання», так званого апартеїду, яка ґрунтується на кольорі шкіри, прирікає на рабське становище мільйони африканців. Під гнітом ПАР перебуває і інша африканська країна — Намібія, яку незаконно анексував режим Південно-Африканської Республіки. У Родезії біла меншість тримає в колоніальному ярмі народ Зімбабве — корінне її населення.

Расистські режими зберігаються в цих країнах тільки тому, що їх підтри-

РАСИЗМ — ПОЗА ЗАКОНОМ

мувають іззовні — США та інші західні держави, і справа тут не тільки в тому, що країни Південної Африки — це найбільш в капіталістичному світі джерела видобування золота, алмазів, хрому та іншої мінеральної сировини. Імперіалістичні кола розглядають цей район як

важливий військовий плацдарм на стику Індійського і Атлантичного океанів. Щоб не втратити економічні і стратегічні позиції в цьому регіоні, вони й намагаються зберегти режими расового гноблення і сваволі.

Але расизм існує не тільки в африканських країнах. Расистська теорія і практика процвітають і в «цивілізованих» державах капіталістичного світу. І сьогодні в США мільйони людей — негри, індіанці, мексиканці, пуерторикан-

ці — зазнають дискримінації. Практично їм закритий доступ до цілого ряду професій. Вони виконують найбруднішу і найважчу роботу. Посилляється расизм і в Англії. Тут нерідко спалахують запеклі кампанії цькування «колоніальних» — вихідців з країн Азії і басейну Карибського моря. В жалких умовах живуть аборигени — корінне населення Австралії і Нової Зеландії. Жорстокого переслідування зазнають араби, які проживають на окупованих Ізраїлем територіях.

Боротьбу проти расового гноблення і сваволі беззастановно ведуть прогресивні сили в усьому світі. Виступаючи на XXV з'їзді КПРС, Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнев підкреслює, що радянські комуністи вважають одним з найважливіших міжнародних завдань, які вимагають розв'язання, повну ліквідацію всіх залишків системи колоніального гноблення, ущемлення рівноправності і незалежності народів, усіх вогнищ колоніалізму і расизму.

Расизм не повинен бути місцем на землі. Його необхідно викоренити з життя людства!

СВОБОДА „ВІЛЬНОГО СВІТУ“

Молодь бореться за свої права

Майже два мільйони юнаків і дівчат в індустриально розвинутих капіталістичних країнах Західної Європи у минулому році не мали роботи. В Англії було зареєстровано 615 тисяч безробітних з числа молоді, в Італії — 420 тисяч, у ФРН — майже 300 тисяч. У новому 1977 році, всупереч райдужним прогнозам деяких економістів, безробіття на Заході не тільки не скорочується, а продовжує зростати. Економічна криза в країнах капіталу поглиблюється, несучи все нові тяготи трудовому народові.

Імперіалістична пропаганда, яка здійснює гасло з приводу того, що в соціалістичних країнах нібито ущемляються права людини, соромливо замовчує, що в так званому «вільному світі» людина позбавлена одного з найбільш життєво важливих прав — права на працю, яке законодавчо гарантоване в усіх соціалістичних країнах.

Молоді люди в країнах капіталу, які вступили в життя, сповнені бажання знайти застосування своїм силам, але експлуататорська система прирікає їх на бездіяльність. Молоді люди там не легко здобути освіту, це коштує великих грошей. Але й ті, хто закінчив школу, роками шукають собі місце в житті.

БРУДНА ВИТІВКА

ВІДЕНЬ. (Кор. ТАРС). Негідну роль протидіяти розриву і поглибленню взаєморозуміння між народами взяв на себе університет в австрійському місті Граці. Він надав свої приміщення націоналістичним праворадикальним студентським організаціям «Бурштенштафт», які влаштували там провокаційне зібрання і виставку про соціалістичні країни. Зібрана на ній з допомогою націоналістичної макула-

а люди, які мають дипломи вузів, періодично змушені працювати офіціантами або госуодомійками. Триває безробіття, невпевненість у завтрашньому дні морально опустошує молодих людей, змушує їх на шлях злочинності.

Тож не випадково трудяща молоді в капіталістичних країнах з кожним роком посилює боротьбу за свої життєві права. Боротьбу молодого покоління підтримують усі передові сили сучасності — комуністичні партії, профспілки, широкі верстви громадськості. В цьому зв'язку велике значення має міжнародний профспілковий форум з проблем трудящої молоді, який закінчиться цими днями в столиці Кіпру — Нікозії. Представники профспілок з 75 країн обговорили проблеми, зв'язані із становленням молодих трудящих і діяльністю профспілок на захист законних прав та інтересів молодого покоління. Форум прийняв хартію вимог трудящої молоді, в якій зафіксовано такі вимоги як право на працю, рівну зарплатню платі за рівну працю, право на професійну підготовку й освіту та ін.

В. ГОНЧАРОВ,
Н. КОЧЕШКОВ.
(ТАРС).

ного акта наради з питань безпеки і співробітництва в Європі.

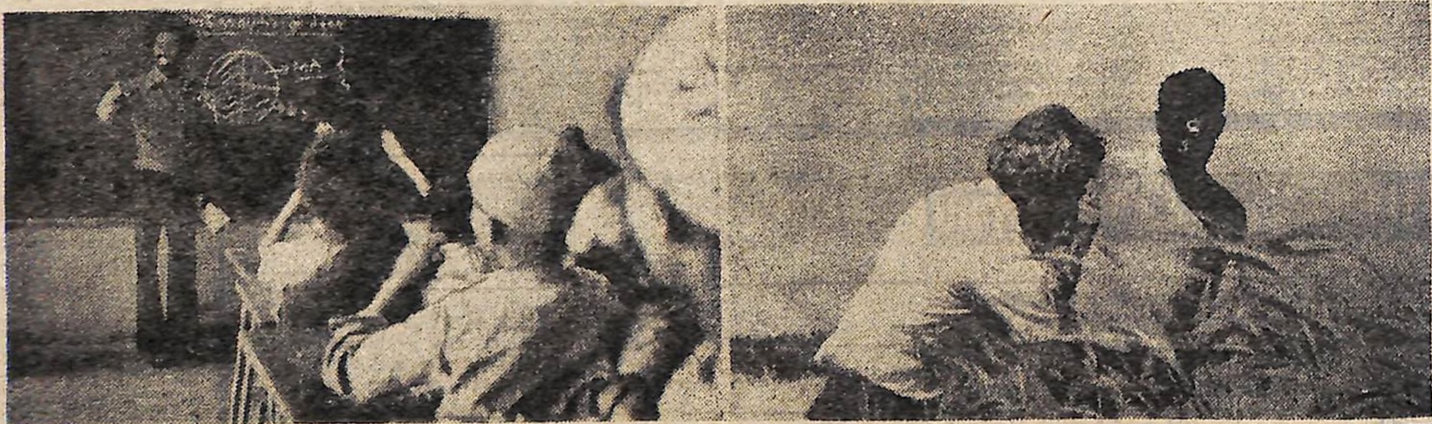
Спілка студентів-комуністів Австрії в опублікованій тут заяві закликає всі демократичні сили країни вести послідовну боротьбу проти будь-яких проявів націоналістичних і неонацистських тенденцій і добитися закриття нацистської антисоціалістичної «виставки», яка ганьбить університет, покликаний поширювати ідеї гуманізму і дружби між народами.

І. МАСЛОВ.

Ефіопія — найдавніша незалежна держава Африки. Тепер на одній з найбільших країн континенту йде по шляху прогресивних перетворень.

На фото: уроча географії в школі міста Лалібелла провінції Волло. Це одна з 300 нових шкіл, збудованих за останні два роки. Радянський учень М. АГАФОНОВ та ефіопський спеціаліст Т. ХАЙЛО на дослідному полі майбутньої фітотехнологічної лабораторії. Будівництво якої здійснюється при сприянні Радянського Союзу. Радянські спеціалісти вивчають місцеві сорти зернових культур і їхні хвороби, допомагають ефіопським учням і колективам сільськогосподарських дослідних станцій.

Фото Ю. УСТИМЕНКА.
(Фотохроніка ТАРС).

(Закінчення. Поч. на 3-й стор.).

начебто й приємне явище — масовість завжди відрадно відзначати, але є в цієї «медалі» і зворотний бік, який свідчить про незабезпеченість молоді Кіровограда потрібною спортивною базою для розвитку стрілецького спорту, і насамперед тирами. Крім того, переважність клубу ДТСААФ не може не відбиватись на виконанні ним своїх основних завдань.

Тим часом рада клубу та адміністрація змушені поступатись своїми інтересами заради підтримки потягу молоді до важливого виду спорту.

А що подіш, — каже начальник клубу О. М. Алехна, — коли в обласному центрі по суті немає тирів, крім нашого й динамівського, який нещодавно став до ладу.

І справді, в Кіровограді налічується лише 13 тирів, в основному 25-метрових. Хіба вони можуть задовольнити потреби всіх колективів, якщо тільки первинних організацій ДТСААФ у місті понад триста? Не дуже густо тирів у школах: на кожні три — один. Не мають своїх тирів спортивні колективи промислових підприємств. Навіть червонозорівці мандрують через усе місто до обласного клубу ДТСААФ, щоб провести звичайне тренуван-

НА МІШЕНІ НЕ ЗАВЖДИ „РЕШЕТО“

ня, заняття чи стрільбу за програмою ГПО.

Може, кращі справи з тиром господарством в інших містах чи сільській місцевості області? На жаль, ні. Забезпеченість тирами й там дуже низька. Майже на такому рівні вона в Олександрії. Знай ящі і Світловодську. Ще бідніші тирами райони. Лише один тир у Долинському, по три в Голованієському, Вільшанському та Онуфріївському. Всі ці тирі належать школам. Багато шкіл у селах зовсім не мають тирів. Немає їх і в більшості колгоспів. Гірше те, що в якійсь мірі знизилась активність сільських колективів у будівництві тирів так званим господарським способом, з допомогою колгоспної техніки. Хіба ця не єдина, разом з нею проти розвитку стрілецького спорту виступає й інша — відсутність стрілецької спортивної зброї в багатьох секціях і гуртках. Немає з чого стріляти зовсім не тому, що зброя ця стала дефіцитним то-

варом. Навпаки, гвинтівки масового користування можна гребти. Біда в тому, що на місцях не створено умов для зберігання за правилами та інструкціями.

Тож і залишилися без зброї ті організації, які вчасно не обладнали кімнат для зберігання її. Обладнання кімнат у цілому по області йде дуже повільно. Досить сказати, що ряд колгоспних первинних організацій ДТСААФ зовсім не має зброї. Це, зокрема, колгоспні колективи Олександрійського, Бобринського, Добровеличківського, Вільшанського й Петрівського районів. Лише по одній колгоспній організації мають зброю в Кіровоградському, Компаніївському та Устинівському районах. Далеко не всі оборонні колективи колгоспів забезпечені стрілецькою технікою і в інших районах.

Дивно, що нескладна справа, посила на кожному колективі, чомусь перетворилась у проблему, яку розв'язують

надто повільно. Мається на увазі будівництво тирів та обладнання кімнат для зберігання спортивної зброї. Ця та інші причини стримують розвиток стрілецького спорту в селах і містах, а в результаті — і в цілому в області. Слід лише гоцикавитись підсумками обласних змагань, виступами наших команд на першості України. Минулого року деякі районні збірні команди на обласній першості з кульової стрільби показали дуже низькі результати — це стосується стрільців Устинівського, Новоархангельського й Петрівського районів, команди яких посли останні місяці.

Вже багато років сільські райони не поповнюють збірної області. На останній першості України збірна команда Кіровоградщини не показала високих результатів. Чоловіки були 21-ми, жінки зайняли 11-е місце. На такому ж рівні виступили і юнаки. А 1975 року чоловіки мали 17-е місце, жінки — 10-е і юнаки — четверте. Як

бачимо, помітна тенденція до спаду. В цьому винні і обласні ради спортивних товариств «Авангард» і «Спартак», які в останні роки знизили увагу до кульової стрільби.

Прийшла весна — пора найбільшої активності в стрілецькому спорті. Сьогодні є над чим замислитись і обласній федерації кульової стрільби, і тим, хто відповідає за розвиток важливого військово-прикладного виду спорту — від керівників гуртків до обласних керівних органів. Завдання полягає в тому, щоб усунути зазначені недоліки і почати новий спортивний сезон масовими поєдинками команд, складаними нормативів з комплексу ГПО, новими досягненнями провідних спортсменів.

Спільними зусиллями молоді, дтсаафівських і комсомольських комітетів перешкоди на шляху до нових рубежів у стрілецькому спорті області можна і треба подолати. Це тим більш поспільна справа, якщо вона розв'язуватиметься з активною допомогою керівників господарств, комітетів профспілок.

С. ОЛЕРСЬКИЙ, заступник завідуючого позашкільним відділом органів соціальної роботи і військово-патріотичного виховання обкому ДТСААФ, суддя республіканської категорії.

ВІВТОРОК

22 БЕРЕЗНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. Фільм «Три товстунки». 11.15 — К. т. «Очепилені кеймошіри». 16.25 — «Сурма». 18.55 — «Дифри нашого зостапіння». 17.00 — «Соціалістичний портрет колективу Херсонського комбайнового заводу ім. Г. Петровського». Передача 2. 17.30 — «Телешкола механізатора». 18.00 — Новини. 19.25 — Говорять делегати XVI з'їзду профспілок СРСР. 19.40 — К. т. Для молоді. «Моя п'ятирічка». (Кіровоград). 19.50 — К. т. Телефільм «Сім'я Заєцьких». 1 серія. 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. Міжнародні змагання з важкої атлетики на «Приз дружби». (Вільнюс). По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — «Наша біографія». Рік 1934. 11.00 — Новини. 11.15 — Фільм «До підняття війни». 11.40 — Фільм для учнів 8 класу. 12.10 — Телефільм «Ад'ютант його превосходительства». 2 серія. 14.30 — Документальний фільм «Колгосп колгоспів». 15.20 — «О. Грін. Сторінки творчості». 16.05 — «Алесь молодий». 17.05 — «Музичні почини для юнацтва». 18.00 — Реклама, оголошення. 18.30 — «Рубеж десятиліття». 18.45 — «Міжнародний концерт». 19.00 — Вісті. 19.30 — «Вітчизно, моя неолопа». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — «Пісні для всіх». 22.25 — «Старт». 23.10 — Новини.

СЕРЕДА

23 БЕРЕЗНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — Г. Хугасв. «Аліон і Сандро». 10.45 — К. т. «Клуб кінополювання». 16.30 — «Фізика для учнів 8 класу». 17.00 — «Соціалістичний портрет колективу Херсонського комбайнового заводу ім. Г. Петровського». Передача 3. 17.30 — «На шкільних широтах». 18.00 — «День за

днем». (Кіровоград). 18.15 — К. т. «Хочу все знати». 18.25 — Документальний телефільм «Захищаючи Батьківщину». 19.25 — К. т. Тираж «Спортлото». 19.35 — «Говорять зарубіжні гості XVI з'їзду профспілок СРСР». 19.50 — К. т. Телефільм «Сім'я Заєцьких». 2 серія. 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. Концерт. 22.00 — Спортивна програма. В перерві — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Документальний фільм. 11.00 — Новини. 11.15 — Музичний фільм «Душок». 11.45 — «Шодешик соціалістичного змагання». 12.00 — Телефільм «Ад'ютант його превосходительства». 3 серія. 14.30 — Документальний телефільм «Шина крапінки». 14.55 — Фільм «У місті». 15.30 — «Наука сьогодні». 17.15 — «Відгукі, сумачі». 18.00 — «Міжнародне життя». 19.30 — «Маленький концерт». 18.45 — «Сільськогосподарський тяжкий день». 19.00 — Вісті. 19.30 — «Слався, Києве, Жовтнем освятений!». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — «Продовження літературно-мистецького вечора «Слався, Києве, Жовтнем освятений». По закінченні — новини.

ЧЕТВЕР

24 БЕРЕЗНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — Телефільм для дітей «Нікого немає вдома». 1-6 серії. 10.25 — К. т. Е. Гріг. «Лінійні п'єси». 11.00 — К. т. «Наша біографія». Рік 1936. 14.30 — К. т. Програма науково-популярних фільмів. 15.00 — К. т. «Російська мова». 15.45 — Телефільм для дітей. 16.40 — Кінопарис про пресувальницю Червоноармійського заводу на Донбасі Герою Соціалістичної Праці Н. Ф. Максименко. 17.00 — «Соціалістичний портрет колективу Херсонського комбайнового заводу ім. Г. Петровського». Передача 4. 17.30 — «Республіканська фізико-математична школа». 18.00 — «Шодешик соціалістичного змагання». (Кіровоград). 18.45 — К. т. «Ленінський університет мільйонів». 19.15 — Фільм «Волга-Волга». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. Концерт для делегатів і гостей XVI з'їзду профспілок СРСР. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.55 — Кінофестиваль «Ленінський альбом». Документальний фільм «Масеродолі». 11.00 — Новини. 11.15 — Телефільм «Ад'ютант його превосходительства». 4 серія. 16.40 — «Шахова школа». 17.10 — «До відкриття Тижня літньої музики». Концерт. 18.00 — Реклама, оголошення. 18.30 — «Любителю хорального співу». 19.00 — Вісті. 19.30 — С. Най-

дьянов. «Діти Ванюшина». Вистава. 20.50 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Продовження вистави. По закінченні — новини.

П'ЯТНИЦЯ

25 БЕРЕЗНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — Телефільм для дітей «Нікого немає вдома». 7-14 серії. 10.40 — К. т. Концерт. 11.25 — К. т. «Ленінський університет мільйонів». 16.30 — «П'ятирічка ефективності і якості». 17.00 — «Соціалістичний портрет колективу Херсонського комбайнового заводу ім. Г. Петровського». Передача 5. 17.30 — К. т. Кіножурнал. «Фізіка». 17.40 — «На лані республіки». 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — К. т. «Веселка». Другий Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості. Ірак. 18.55 — К. т. «Говорять делегати XVI з'їзду профспілок СРСР». 19.10 — К. т. «Музичні зустрічі». (Кіровоград). 20.00 — «Наша біографія. Рік 1937». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. «Кінолапошама». 23.00 — Чемпіонат СРСР з волейболу. Чоловіки. ЦСКА — МВТУ. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Документальний фільм. 10.45 — «Екстремальний концерт». 11.00 — Новини. 11.15 — Телефільм «Ад'ютант його превосходительства». 5 серія. 12.30 — «Урок мужності». 13.15 — «Інформація і науково-технічний прогрес». 14.30 — Кінопрограма «Будні великих бовов». 15.30 — Фільм для дітей. «Дивовижний заклад». 16.45 — «Москва і москвичі». 17.15 — «Концертний зал телебачення «Орел». 18.00 — «Струни серця». Концерт. 18.30 — «Писемники і час». 19.00 — Вісті. 19.30 — «Актор і ролі». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Фільм «Щеком поєдні хлопці». 22.45 — Новини.

СУБОТА

26 БЕРЕЗНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. «Мілі речі». 10.00 — К. т. «Для нас, батьки!». 10.30 — К. т. «Ранкова пошта». 11.00 — К. т. Н. Гоголь. Т. Гоголь. «Гусеничка». Вистава Кіровоградського обласного театру ляльок (Кіровоград). 11.10 — К. т. «Рух без небезпек». 12.10 — К. т. Музичний абонемент. 12.45 — К. т. «Бонуси винахідників». 13.45 — К. т. Тираж «Спортлото». 13.55 — К. т. «Людмила Земля». 14.40 — К. т. Фільм «Кресалов». 16.00 — К. т. «Золотий». 16.30 — К. т. Л. Мінус. Дивертисмент з балету «Балдерік». 17.00 — К. т. «У світі тварин». 19.00 — Новини. 18.15 —

К. т. Мультифільми. 18.55 — К. т. «Зустріч з сільськими трудівниками Починківського району Смоленської області». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. «Архологія». 22.45 — К. т. Міжнародні змагання з плавання. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Фільм-концерт «Запрошення до танцю». 10.30 — «Телешкола механізатора». 11.00 — Новини. 11.15 — Фільм «Попелюшка». 12.35 — «Здоров'я». 13.05 — «У літні шкільні канікули». «Запишіться у чарівники». Музична гра-п'єса. 14.35 — «Катруся кінозала». 15.35 — «Суботній репортаж». 16.05 — «Екран молодих». 17.00 — «Жовтневий завіт». Випуск 12. 17.20 — «Закон і ми». 18.00 — «У світі рослин». 19.00 — Вісті. 19.30 — Концерт. 19.45 — «Наша біографія. Рік 1935». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Телефільм «Майор Вихор». 1 серія. 22.35 — Першість УРСР з важкої атлетики. 23.20 — Новини.

НЕДІЛЯ

27 БЕРЕЗНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика для дітей. 9.30 — К. т. «Будильник». 10.00 — «Суджув Радянському Союзу!». 11.00 — К. т. Зустріч юнаків телебачення «Орел» з Героєм Соціалістичної Праці, лауреатом колгоспу імені В. І. Леніна Черкаської області М. В. Поїхом. 12.00 — К. т. «Музичний кіоск». 12.30 — «Сільська година». 13.30 — К. т. «Етапи великого шляху». Фільм «Земля». 15.05 — К. т. «Літературні бесіди». О. Новиков Прибой. 16.05 — К. т. «Міжнародна панорама». 16.35 — К. т. Концерт. 17.00 — К. т. «Клуб кінополювання». 18.00 — Новини. 18.15 — К. т. Мультифільми. 18.40 — К. т. «Радянський Союз очима зарубіжних гостей». 18.55 — К. т. Лопе де Вега. «Фугенте Овечуна». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. «Міжнародний день театру». 22.40 — К. т. Міжнародні змагання з плавання. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 13.15 — Кінопарис «Порт Григорієва». 13.25 — «Народні пісні в обробці Бетховена». 13.55 — «У літні шкільні канікули». «Книжечка іменини». 14.45 — Журнал «Інтергал». 15.25 — «Славя солдатська». 16.25 — К. т. Концерт юнаків канікул «Трембіта». 17.15 — «Екран молодих». 18.00 — «Вісім п'ятиріч». 19.00 — Вісті. 19.30 — Телефільм «Майор Вихор». 2 серія. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Телефільм «Майор Вихор». 3 серія. По закінченні — новини.

ДРУЗІ!

ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА НА НАШУ ГАЗЕТУ. ПОВІДОМТЕ ПРО ЦЕ ТИХ, ХТО ЩЕ НЕ ПЕРЕДПЛАТИВ «МОЛОДОГО КОМУНАРА».

ГАЗЕТА — ВАШ ДОБРИЙ ДРУГ І ПОРАДНИК. ПЕРЕДПЛАТУ МОЖНА ОФОРМИТИ НА ПОШТІ, В АГЕНТСТВАХ «СОЮЗДРУКУ», А ТАКОЖ У ЛИСТОНОШ.

Т. в. о. редактора М. СЕМЕНЮК.

Бердянське середнє міське професійно-технічне училище № 25

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ

молоді, що закінчили 1977 року восьмирічну школу, на такі спеціальності з тривалим строком навчання:

- лицьовальник-плитковик-мозаїст,
- малар по альфрейно-живописних роботах (вступники складають екзамени з малювання),
- електрогазоварник,
- монтажник конструкцій — муляр,
- машиніст кранів баштових, самохідних і стаціонарних,
- електромонтажник по освітленню, освітлювальних силових мережах та електроустаткуванню,
- столяр по виробництву сучасних меблів.

На ці спеціальності з однорічним строком навчання приймають юнаків і дівчат, які мають середню освіту.

Початок занять з 1 вересня 1977 року.

Заяви приймають до 1 вересня. Навчання в училищі безплатне. Інтересам надають гуртожиток. Училище в установленому порядку виплачує за роботу, виконану в процесі виробничого навчання. Наше місто — курортна здравниця весняного значення. Забудова міста йде за генеральним планом, розробленим його старі квартали. В місті споруджуються нові і розширюють випуск своєї продукції діючі промислові підприємства.

Бердянськ — важливий морський порт, сюди заходять вантажні й пасажирські кораблі.

Наша адреса: 332440, м. Бердянськ Запорізької області, вул. Ульянових, 88, середнє міське професійно-технічне училище № 25.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП. Кіровоград-50, вул. Пуначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОГО КОМУНАРА» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ г. Кіровоград. Газета публікується на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.